

Algemene beschouwingen bij de voorjaarsnota 2013 Zeist

In een goed gesprek op Belcour, afgelopen zaterdag, kwamen de witte kantelen ter sprake. Het betreft het oude wapen van Zeist, zie ook www.wittekantelen.nl en dit zou, volgens de gesprekspartner, het echte logo van Zeist moeten zijn. Nu wil de SP het bij de algemene beschouwingen niet hebben over welk logo we moeten voeren, alhoewel zo iets oubolligs best past bij Zeist.

In het gesprek hebben we het vooral gehad over dat je ook goed van de historie moet weten, om je beslissingen voor de toekomst te maken. Kijkend naar het centrumplan kan dat zijn dat je met kleinere dingen rekening gaat houden. Mogen we van de Antonlaan een brede boulevard maken en daarmee de eerdere afspraak met de bewoners over de ventweg wegwuiven? Weet het college van deze afspraak?

Maar ook algemeen kun je deze vragen stellen. Een nieuw plan, steunt dat op de funderingen van eerdere ontwikkelingen of breekt het deze af? Zijn die eerdere funderingen dan nu volledig rot? Of zijn ze het vanaf het begin al ongefundeerde funderingen? Of is de huidige beslissing kortzichtig (en zeggen we dat over 15 jaar allen weer)?

We gaan nu af op verkiezingen en daarna een nieuwe coalitieperiode. Het is en wordt een roerige periode, met grote veranderingen. Vele daarvan zijn Zeist dan ook opgedrongen, maar dat betekent niet pertinent dat we als SP ze niet willen. De opgedrongen veranderingen zijn de zogeheten decentralisaties, met vooral als negatief onderdeel de zware bezuinigingen erbij.

In de woonvisie, die nu weer voor 2 jaar staat en dan opnieuw bezien moet worden, zit de belangrijke taak voor de gemeente om te “zorgen voor een dak boven het hoofd van de mensen, die dit moeilijk zelf kunnen regelen”. Heb je niet de eigen kracht om het te regelen, dwz, heb je onvoldoende vermogen en/of een salaris, dat te laag is om te kopen, dan is de sociale huur DE mogelijkheid om te wonen. Daar heeft de gemeente verantwoordelijkheid in. Sommige gemeentes gaan nu al verder dan dat, ze gaan namelijk zelf bouwen. Dat lijkt gelukkig nog niet nodig in Zeist, onze corporaties zijn nog wel actief. Wel binnen de strop van het kabinet en die strop komt ook strakker om de nekken van de huurders. Heeft het college vertrouwen in onze woningcorporaties?

We zien dat er steeds meer mensen minder geld hebben om een huis te kopen, dat mensen hun baan makkelijker kwijtraken en geen nieuwe baan krijgen, dat sommige banen helemaal geen reëel salaris meer opleveren. Dan moet je als gemeente vooral je best doen die hoeveelheid sociale woningen op peil te houden. En je minder druk maken over scheefwonen. Scheefwonen wordt al “opgelost” door de gluurverhoging en door de verkoop van sociale huurwoningen. Dus zo komen er automatisch meer dure huurwoningen en koopwoningen voor de doorstroming. Er is al te weinig bouw van sociale woningen, dus moet je als gemeente hierop juist inzetten. Helaas is dat in de huidige woonvisie niet gedaan. Het is iets dat we zo snel mogelijk moeten meenemen voor de toekomst. Hoe ziet het college dit?

De jeugdzorg, die naar de gemeente gaat. Voor een groot deel van die onderdelen is dit, of kan dit, een verbetering betekenen. Maatwerk, beter naar de mensen luisteren omdat je hun situatie veel beter inschat. Pretty Woman komt de raad informeren: de boodschap is “zorg voor bescherming in specifieke gevallen”. De gemeenteraad knikt instemmend, geen speld tussen te krijgen. Kan het college de redenering van pretty Woman volgen?

Maar in die jeugdzorg-plus verandert nog meer, De gemeentes zullen niet bij de rijksinstituten aankloppen voor die speciale zorg. Neen, tegen die tijd dat wij die zorg moeten inkopen moeten we dat doen bij een commerciële en geprivatiseerde organisatie. Terwijl Pretty Woman ons verteld dat een goede bescherming soms noodzaak is, gaat het enige gespecialiseerde jeugdzorg-plus meiden-instituut in Zeist in een fusie. Niks geen specifieke bescherming, maar meer van dezelfde eenheidsworst, zeker als het rijk dit binnenkort in de verkoop gooit naar de laagst biedende. Het rijk pakt ons ook mogelijkheden af. Hoe kijkt het college daar tegenaan? Is het college hiervan op de hoogte?

En wat doen we dan, goedkoop en verweg. Of de beste keuze maken maar meer betalen? Kijken naar resultaten in het verleden. Dat lijkt de SP wel een juiste keuze. En we maken kaders dat dat de decentralisatie dus niet moet leiden tot een heel verspreid zorgaanbod.

Met die kaders scheppen we niet de ideale situatie, die is allang weggegeven door het rijk. Maar we kunnen als Zeist wel ons stempel erop zetten. Een stempel dat je schrijft met een Q, niet met een Euroteken.

Thuiszorg. We horen het verhaal van Austerlitz zorgt. Een hele gemeenschap samen voor hun zorg in die gemeenschap. Bijna ouderwets. Maar wel goed. We slaan ons ook op de borst, omdat we wel 14 zorgverleners onder contract hebben. Nu hangen er nog maar 5 sleutelkastjes op de Binnenhof, straks worden dat er 14. Kan het college me dan de zekerheid geven dat mensen ook dan niet dagen in hun kamer liggen, hulpeloos? En gaan we luisteren naar de vrijwilligers als zij komen met hele praktische voorstellen, en gaan we ze echt steunen.

De bezuinigingen, die er worden doorgevoerd in de zorg, hebben ook een begrip opgeleverd. Eigen kracht heeft vogelvucht genomen in de beleidspapieren. Niet meer vragen om de regiotaxi, maar die weg kun je zelf wel vinden. En dat lijkt maar een kleine opoffering van die minder valide, want als je eenmaal in de winkel bent verschilt het toch niet zo veel?

Net als een fietser in het schemerdonker op de Griffensteinselaan de fietsobstakels misschien niet ziet, zo ziet een blinde dat achterloos achtergelaten boodschappenmandje op de grond niet. Die eigen kracht wordt al flink uitgeput door het “gewone dagelijkse leven”. Ziet het college dit ook?

Zorgbehoevenden, mensen met een baan die te weinig betaald krijgen: hen wordt het mantra eigen kracht toegeroepen. En ondertussen is de financiële sector nog steeds niet te vertrouwen. Equens, monopolist op het elektronisch betalingsverkeer, (de firma die de simpele MKB-er flink uitwringt), dacht ook nog eens met al onze gegevens aan de haal te gaan voor financieel gewin. Alleen al het feit dat er gespeeld wordt met zo'n idee, toont hier een grote perversiteit aan. En dit is nog steeds de financiële sector, die ons in deze crisis heeft gebracht. En waarom we aan de WSW-er, de Wajonger, de hulpbehoevende oudere, de schoonmaker, de thuiszorghulp, de postbesteller moeten vragen om hun steentje bij te dragen en hun eigen kracht nog meer aan te spreken.

Laat de witte kantelen niet onze verdedigingslinie zijn om ons af te zonderen. Laat de witte kantelen een wenkend perspectief zijn voor mensen. In eerlijke zorg, in wonen, in duurzaamheid en eerlijke werkgelegenheid. Dat wordt de boodschap voor de begroting. Daar moeten wij als raad aan werken.